

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΡΟΜΟΥ

ΤΟΥ Ε. L. WHITE

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΦΡΙΚΗΣ!

—Κλειδώνει καλά τις πόρτες, αδελφή Τσέρρου;... Και τά παρθηθαι;

—Ναι, όλα εινε κλειστά, αδελφή Σιλβέρ!

Παρ' όλη την διαθεθαίωσί της, η Στέλλα Τσέρρου ήταν βέβαιη, πως κάτι είχε ξεχάσει να κλείσει... αλλά τί; Δεν θυμόταν ούτε η ίδια... Η αφηρημάδα ήταν το μόνο ελάττωμα της. Μήπως πριν από λίγες μέρες δεν είχε ξεχάσει ανοιχτή τη θρύση του μπανιού; Και σήμερα πάλι δεν είχε αφήσει ξεθιδωτο το καπάκι του κυλίνδρου και το δζυγόνο! Η τελευταία μάλιστα αυτή αφηρημάδα της είχε γίνει άφορητο να στείλουν έσπευσμένως τόν υπηρέτη, τόν "Αϊλς, στην πλησιέστερη πόλη για να φέρη δζυγόνο. Κ' έτσι τώρα η δυο νοσοκόμες είχαν μείνει μόνες τους με την μαγειρίσα, η οποία ήταν γυναίκα τού "Αϊλς και τόν άρρωστο του, τόν γιατρό Γκλεντκούγερ Μπέκερ στό άπομακρυσμένο σπίτι του. Ο καθηγητής Μπέκερ, κάνοντας πειράματα, είχε πάθει δηλητηρίαση από αερίωφως. Είχε δυος σωθή ως έκ θαυμάτος χάρις τής έγκαιρη επέμβασι τού σορθηου του, τής Στέλλας Τσέρρου, και στήν αφοσίωσί της. Τέσσερα μερουνιχτά, η νέα είχε μείνει στό πλευρό τού άρρωστου, χωρίς προθή σχεδόν καί χωρίς άνάπασι! "Αλλά τήν τετάρτη ήμέρα τόσο ήταν έξαντλημένη, ώστε ο θεράπων γιατρός, ο δόκτωρ Τζόνς, είχε έπιμείνει να προσλάβουν μία δεύτερη νοσοκόμο. "Ετα, πριν από τρεις μέρες, η αδελφή Σιλβέρ είχε προσληφθή ως βοηθός.

Η αδελφή Τσέρρου, ένοιωσε ένα άσθημα ντροπισή για τήν αφηρημάδα της! "Εξ αίτιας της είχαν μείνει μόνες τους, τρεις γυναίκες άνυπεροσπίστες. Σε άλλη περιστασι, αυτό δεν θα είχε καμμία σημασία, αλλά τελευταία μερικοί μυστηριώδεις φόνοι, τών όποιων τά θύματα ήταν πάντοτε νεαρές νοσοκόμες, είχαν άναστατώσει τήν περιφέρεια. Η άστυνομία άναζητούσε ως δολοφόνο κάποιον φοιτητή τής Ιατρικής, τόν Σιλβέστερ Λήκ. Ο ένας αυτός είχε άναψήσει τρέλλα μία νοσοκόμο, αλλά εκείνη δεν πήρε τά λόγια του στά σοβαρά κι' όταν, μετά λίγο καιρό άγάγασε κάποιον άλλον, ο Σιλβέστερ άρώστησε βαρεία κι' άναγκάστηκε να ύποσπτι μία σοβαρά έγχειρησι. Βρισκόταν άκόμα σέ άνάρρωσι, όταν μία μέρα, έφυγε κρυφά από τó νοσοκομείο. Συγχρόνως δυος θρήνηκε σκοταμένη μέσα στό πλυστήριο τού νοσοκομείου η δυστυχισμένη νέα, τήν όποια είχε άγαπήσει! "Ήταν φανερό, πως ο Σιλβέστερ τήν είχε σκωτώσει από έκδικησι κι' από τρέλλα. Από τότε στάθηκε άδύνατο να τόν βρούν και παραδόξως λίγες μέρες, κατόπι μία άλλη ιεαρή νοσοκόμος θρέθηκε ντραγαλισμένη στόν κήπο μιας έξοχικής έπαύλειως, όπου είχε προσληφθή για να περιποιηθί κάποιον άσθενή. Τρεις μέρες κατόπι, άλλη μία νοσοκόμος θρέθηκε ντραγαλισμένη κι' αυτή, μέσα στό κρεβάτι της, στό θεραπευτήριο κάποιου γιατρού. Από τότε, η γυναίκες και τα κορίτσια τής ήουης εκείνης περιφερείας είχαν τρομοκρατηθί. Κλειδωναν έπιμελώς τά σπίατια τους και τά κορίτσια δεν βγαιναν έξω τó θράδυ, άν δεν είχαν άνυποσπία.

Η αδελφή Τσέρρου έπηρε ένα κερύ και γύρισε από κάμαρα σέ κάμαρα, από τά ύπόγεια ως τή σοφίτα. "Όλα ήταν κλειστά. Κι' όμως ήταν βέβαιη πως κάποιον παράθυρο είχε μείνει άνοιχτό!... Τό σπiti τού γιατρού Μπέκερ έμοιαζε με πύργο. Κάτω ήταν η άποθήκες κι' η κουζίνα και στό ισόγειο η "ραπεαρία, τó σαλόνι και τó γραφείο τού γιατρού. Παραπάνω βρισκόταν τó ιδιαιτερο διαμερίσμα τού γιατρού, στό δεύτερο όροφο ήταν τά δωμάτια τών νοσοκόμων και τού ζεύγους "Αϊλς. Κι' άπάνω ψηλά, ήταν τά έργοαστήρια.

—"Ελπίζω να μη ξεχάσας κανένα παράθυρο άνοιχτό! τής έαναίπει η αδελφή Σιλβέρ, όταν η Τσέρρου κατέθηκε πάλι κάτω. Είσι τόσο αφηρημένη!... Σκέψου, πως πολύ πιθανόν να μαθεύτηκε έξω πως μεναιμε μόνες μας άπόψε. Και φυσικά, άν παρουσιασθε "αυτός", δεν θα γυριση να κυττάξη έμένα, αλλά θα διαλέξη έόνα για θύμα! "Εού είσι άμορφη και νέα!!... —Μη μου θυμίζεις διαρκώς τήν αφηρημάδα σου, αδελφή Σιλβέρ, είμαι άρκετά στενοχωρημένη πού ξέ αίτιας μου έφυγε ο "Αϊλς και δεν θα μπορέσω να γυριση πριν από τα έημερώματα.

Δεν εινε τόσοσ ο φόβος μου για τήν μοναξιά μας, όσο η άνησυχία μου μήπως μάς χρειασθί δζυγόνο τή νύχτα για τόν άρρωστο μας!... "Αλλά αντί να κουβεντιάζουμε, πήγαινε σύ στόν άρρωστο μας, εινε η σειρά σου τώρα, κι' εγώ θα πάω να πώ στή μίσεσ "Αϊλς να έτοιμάση τó φαγητό μας.

Η Στέλλα Τσέρρου κατέθηκε στήν κουζίνα. Παρανεμένη, είδε τή μαγειρίσα, μία ψηλή, γερή γυναίκα, με συμποθητική φροιογνομία, καθισμένη μπροστά σ' ένα τραπέζι με τó κεφάλι της μέσα στά χέρια της. "Ανήσυχη η Στέλλα τήν σκούνησε.

—Τι πάθατε, μίσεσ "Αϊλς; Μήπως είστε άρρωστη;

"Αλλά η μαγειρίσα δεν μπόρεσε παρά να τραυλίση μερικές άσυνάρτητες λέξεις. Κοντά της βρισκόταν ένα άδειο ποτήρι. Προφανώς είχε πιη κάτι παραπάνω κι' είχε μεθύσει. Η Στέλλα φώναξε τήν αδελφή Σιλβέρ και με κόπο η δυο τους τήν ανέβασαν στήν κάμαρα της και τήν έξάπλωσαν άπάνω στό κρεβάτι της. Η μίσεσ "Αϊλς θυθίστηκε άμέωως σ' ένα θαθύ, παράξανο ύπνο...

—Μείναιμε δυο τώρα! είπε παράξενα η αδελφή Σιλβέρ.

—Βλέπω πως προσπαθείς να με τρομάξεις! είπε η Στέλλα.

—"Αλλά δεν σου κάνει έντύπωσι αυτός ο ύπνος τής μαγειρίσας!

—Θά ήπιε περισσότερο απ' ό,τι έπρεπε! είπε η αδελφή Τσέρρου με άδιαφορία. Πηγαινω να φέρω ό,τι βρω για να δειπνήσουμε!

Λέγοντας αυτά τά λόγια, η Στέλλα κατέθηκε πάλι στήν κουζίνα, έθαλε άπάνω σ' ένα δίσκο ψωμί, τυρί, λίγο ψωγι κρύο και κομπόστα. "Αλλά τή στιγμή τού έτοιμαζόταν ν' ανεθί τις σκάλες, άντήχησε τó κουδούνισμα τού τηλεφώνου. "Εσπευσε να πάρη τó ακουστικό.

—"Ω! σεις είστε, δόκτωρ Τζόνς!...Ναι!...

τί μου λέτε!... Μά εινε φοβερό!... Σας ευχαριστώ πού με ειδοποιήσατε...

—Τι συμβαίνει; τί εινε φοβερό; ρώτησε από πάνω από τή σκάλα η αδελφή Σιλβέρ.

—Φαίνεται πως μία άλλη νοσοκόμος θρέθηκε σκοταμένη πέρα στά λατομεία. "Όπως μου είπε ο δόκτωρ Τζόνς, ο φόνος θά έγινε πρό τριών ήμερών. Η άστυνομία βρισκεται επί τά ίχνη τού δολοφόνου. Εινε τó τέταρτο θύμα αυτό το τρέλλο!

—Φοβόμαι, αδελφή Τσέρρου, μήπως γίνεις εσύ τó πέμπτο! Γιατί άν πάω κι' εγώ τίποτε, θά μείνης ολομόναχη!...

—Είσι άλλόκοτη, αδελφή Σιλβέρ, με τήν έπιμονή σου να θέλεις να με τρομάξεις!

—Μά δεν φοβάσαι τίποτε εσύ;

—Τί να φοβθώ, αφού όλα εινε κλειστά!... "Ελα να δειπνήσουμε.

Ο άρρωστος κοιμόταν ήσυχα κι' η δυο γυναίκες κάθησαν στήν πλαγιη της κάμαρα να δειπνήσουν.

Ξαφνικά δυος η Στέλλα άναπήδησε. "Ξαφνικά δυος η Στέλλα άναπήδησε. "Ξαφνικά δυος η Στέλλα άναπήδησε. "Ξαφνικά δυος η Στέλλα άναπήδησε.

Είχε θυμηθί νομομιάς, πως είχε αφήσει άνοιχτό τó παράθυρο τού ύπογειου. "Ψιασε Θεέ, κι' άν είχε μη κανείς από κεί!... "Ότoσo κατώρθωσε να συγκρατηθί και με προσποιητή άφέλεια σηκώθηκε και κατέθηκε κάτω. Πραγματικά, τó παράθυρο ήταν άνοιχτό. Τό έκλεισε, αλλά με άπορία είδε κάτω πατημασιές, η όποιες δεν ύπήρχαν προητέρω. Για πρώτη φορά τρόμαξε. "Επρεξε στό τηλεφώνω, για να ζητήση βοήθεια. Μά δεν κατώρθωσε να πάρη άπάντησι. Η συσκευή είχε πάθει κάποια θλάση! Η μήπως είχαν κόψει τó ασήμα; "Ολόγυρα της άπλωνόταν σκατάδι και μονάχα τó φως τού κεριού έβριχινε ένα άμυδρο φως κι' έκανε τις σκιές να διαγράφωνται, μαδρες, θαθείες, άπάνω στούς τοίχους και στίς γωνίες. Η βροχη πού έπεφε έλο τó άπόγευμα, είχε πάρει, άνεμος είχε σηκωθί τώρα και σφύριζε άπαίσια, λυπηρά! Τρομοκρατημένη, η νέα, άρχισε ν' ανεβαίνη γρήγορα τις σκάλες και μήκη στό δωμάτιο τού άρρωστου. Ο καθηγητής δεν κοιμόταν, αλλά γύριζε τó κεφάλι τού εδω κι' εκεί άνήσυχα. Η Στέλλα τόν φώναζε με τ' ύνοια του, γλυκά, τρυφερά. Μήπως δεν ήταν η μηνητή του, από δυο μέρες τώρα; "Από εύγνομήσιν, δυο μέρες προητέρω, ο για-

τρός είχε πάρει το χέρι της και της είχε περάσει το δακτυλί-
δι του.

—Μικρή μου Στέλλα, της είχε πη με συγκίνηση, σ' αγαπώ,
θέλεις να γίνης γυναίκα μου;

Κι' η νέα είχε απαντήσει:

—Ναι, μόνο να γίνετε γρήγορα καλά!

—Από τότε ο γιατρός τη φώναζε «Στέλλα» και με θλέμμα γε-
μάτο τρυφερότητα την παρακολουθούσε καθώς τόν περιποιόταν.
Γι' αυτό φάνηκε τώρα παραξενεμένη, γιά τήν άδικαιολόγητη
άνησυχία τού άρρώστου και τά άσυνάρτητα λόγια του.

—Άδελφή... ένας άνδρας... άδελφή! μουμυρίσει ο άρρω-
στος και θυβιάστηκε σε ύπνο, σαν ναρκωμένος!...

Η Στέλλα έμεινε κάμωση ώρα κοντά στον άρρωστο. Πήγε
κατόπι στο διπλανό δωμάτιο και έκει θρήκε τήν άδελφή Σιλβ-
ερ, ή όποια είχε θγάλει τά παπούτσια της, τά όποια τήν σέ-
νευαν φαίνεται, γιάτι κούτσαινε όταν περπατούσε. Τό καταπλη-
κτικό όμως ήταν, ότι κι' ή άδελφή Σιλβερ φαίνονταν σαν ναρκω-
μένη. Δέν μπορούσε να κρατήσει άνοιχτά τά μάτια της.

—Υπνωτικό! τράυλισε. «Άκουσε!... Αύτός... είνε μέσα!»
Τό κεφάλι έγειρε βαρύν άπάνω στο τραπέζι και δέν σάλεψε
πείρα... «Όστε είχε μείνει δλουμόναγη μέσα στο σπύτι! Κάπου
εκέι κοντά παραμόνευε ό τρελλός, έτοιμος να σπαράξη τό νέο
θύμα του!

Κι' αυτή τή φορά, αυτήν, είχε διαλέξει γιά θύμα! Η Στέ-
λλα τρελλή από φόβο, θγήκε πρέχοντας από τήν κάμαρα. Άνε-
θηκε τις σκάλες, ώπου έφθασε στή κάμαρα της, μά όλα φαί-
νονταν ήσυχά. Η μίσση «Άιλας ρογάλιζε στο διπλανό δω-
μάτιο. Ξεθαρραμένη ή νέα, ανέθηκε στή σοφίτα, στά έργαστή-
ρια τού γιατρού, μά όλα ήσαν έντάξει. Ένα καταθλιπτικό αί-
σθημα, ή ανάγκη λίγου καθαρού άέρος, τήν έκανε ν' άνοιξη τό
παράθυρο. Ήταν άδύνατον να μη κανείς μέσα στο σπύτι από
κει. Τό παράθυρο έβλεπε άπάνω στή στέγη, ή όποια είχε τόσο
άπότομη κλίση, ώστε ήταν άδύνατον να σταθή άνθρωπος εκεί,
ούτε ύπωνα σωλήνες νερού γιά να πιαστή. Η νυχτερινή δρο-
σιά της έκανε καλό, ό άνεμος πού φυσούσε έδιωχνε τά σύννε-
φα κι' άφανε τή σελήνη να φαίνεται ανάμεσα τους. Πέρα, μακ-
ρυσά, διέκρινε τόν σκοτεινό όγκο τού θουνο... Πιο ήσυχη τώ-
ρα ή νέα θυμήθηκε τόν άγαπημένο της άρρωστο. Κατέθηκε στο
δωμάτιό του... Παντού βασιλευσε άκρα ήσυχία. Η Στέλλα κά-
θηκε κοντά στο κρεβάτι τού γιατρού και άρχισε να μιλολο-
γείται. Της είχε κάνει έντύπωση τό φονερό, μοχθάρνο ύφος της
άδελφής Σιλβερ, όταν τής άνήγγιλλε τόν άρρώστο της μέ τό
γιατρό. Μά κακία της είχε πη:

—Κάτι τέτοιες σαν και σένα, ξελογιάζετε τούς άνδρες κι' έ-
πειτα τούς άφίνετε, μόλις βρήτε
κανέναν άλλο, πού να σάς άρέσει
καλύτερα!

Έπαινελημένος ή άδελφή
Τσέρρυ είχε πιάσει τήν συνάδε-
λό της να κυττάζεται στον καθρέ-
φτη, προτού μη στήν κάμαρα τού
γιατρού. Ίσως να της είχε περά-
σει από τό νου πώς...

Η Στέλλα πετάχτηκε δρθή!
Μέσα στή αιγή της νύχτας, ανά-
μεσα στα σφυρίγματα τού άνέμου,
είχε άκούσει θήματα... Της φάνη-
κε πώς κάποιος προσπαθούσε ν'
άνοιξη τήν πόρτα της πλαγινης
κάμαρας. Σάν τρελλή, ή νέα θγή-
κε στο διάδρομο κι' άρχισε ν' ά-
νεβαίνη τις σκάλες. Μιά στιγμή
στάθηκε, έσκυψε πάνω από τά
κάγκελα της σκάλας και κύττα-
ξε. Μιά σκιά διαγραφόνταν στον
άπέναντι τοίχο, ή σκιά τού φονη-
ρά, πού τήν κυνηγούσε! Αύτήν! Τό
νέο θύμα του, τό πέμπτο! Μά μία
φωνή φρίκης, ή νέα έτρεξε παρα-
πάνω, ως ότου έφθασε στή σοφί-
τα. Έκει κρυμμένη πίσω από τήν
πόρτα, περίμενε μέ τό θάνατο στή
ψυχή! Και νά, σέ λίγο, τά θήμα-
τα άντήχησαν έξω από τήν πόρτα.
Και στό φως τού φεγγαριού, ή
τρομοκρατημένη Στέλλα άναγνώ-
ρισε τήν συνάδελφό της!! Άλλά τήν ίδια στιγμή ένα πο-
ντί περσε κοντά στήν πόρτα... Τότε ή άδελφή Σιλβερ
σήκωσε τό πόδι της, και μέ τά χοντρά, άντρίκια παπού-
τσια πού φορούσε τώρα, πάτησε τό μικρό ζωό και τό έ-
κανε λυσία! Και τότε ή Στέλλα νομομιάς κατάλαθε...

Η άδελφή Σιλβερ ήταν ό ζητούμενος Σιλβέρτος Λήκ.
Μετά τόν φόνου τού τελευταίου θύματός του, είχε μετα-
μφιεσθή σέ νοσοκόμο, τά λεπτά, σχεδόν γυναικεία, χα-
ρακτηριστικά του τόν είχαν βσηθήσει! Σάν τό φειδι πού μα-
νηγιάζει τό θύμα του προτού τό καταβροχθίσει, έτσι κι'
αύτός θέλησε να παίξη μέ τόν φόβο της Στέλλας, τού νέου
θύματός του.

—Τι διάβολο άνοιξε τό παράθυρο, ήλιθιο πλάσμα! φώ-

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΟΙ ΠΙΟ ΠΑΡΑΞΕΝΟΙ ΓΑΜΟΙ

Γάμοι θαυθυγρών. Γάμοι σκανδαλώδεις. Γάμοι περιπελεγμέ-
νοι. Γάμοι επί γάμων. Γάμοι προεκκριτοι. Γάμοι... ραγδαίοι
Γάμοι έξωφρενικοί. Γάμοι γρουσουζικοί. Γάμοι με άπρόσπτα.
Γάμοι με παρανυμφους τά παιδιά τών νυμφευμένων. Γάμοι...
φριζόν ήλιε και στέναζόν γή, κτλ.

* * *

Άκούσατε και φριζάτε.
Τόν περασμένο μήνα, μία γρήγ, κατοικούσα στο Κάμπουπά-
σο, μία μικρή πόλη κοντά στο Μιλάνο, άφο έπέζησε τού έβδο-
μου αύζουό της, αυτοκτόνησε στήν προχωρημένη ήλικία τών
103 χρονών, παίρνοντας σομυλιμέ!...

* * *

Η μίσση Έλεονώρα Λίντερ πάλιν έχώρισε πέντε άνδρες και
παντρεύτηκε τόν έκτο στήν πόλη Πρόβιντας της Ρόντ Άιλαντ,
μέσα σέ διάστημα δέκα χρονών! Στόν τελευταίο της αύτόν γά-
μο, τέσσερες από τούς πρώην αύζούγους της ήσαν παρόντες, κι'
ό πέμπτος της είχε στείλει ένα ώραίο δώρο, έπειδή ήταν ζεαρία
άρρωστος και δέν μπορούσε να παραστή στήν γαμήλιο τελετή.

* * *

Τά ληξιαρχικά χρονικά στήν Άγγλία αναφέρουν ότι τό 1678
κάποιος Τόμας Ουάτσον, ίθαγενής τού Μπράντ Μπράυτον, της
κομητείας Λακασάιρ, είχε τήν θαυολεμένη τυχή να θανατ κατά
σειράν και τις όχτώ γυναίκες του. Τήν όγδοη μάλιστα τήν έθα-
ψε...δύο φορές, γιάτι τήν πρώτη φορά ή άτυχη αύζούγος είχε
πάθει νεκροφάνεια!

* * *

Έπίσης ό Τζέιμς Γκάυ, ό όποιος πέθανε στο Μπουρνά της
Γαλλίας στις 28 Άπριλιού 1772, ήταν ένας πραγματικός κτα-
νώπων. Μέσα σέ 101 χρόνια, ό άθεόφοβος αύτος παντρεύτηκε
και ξεπάστρεψε 16 γυναίκες!...

* * *

Τόν Σεπτέμβριο τού 1894, κάποια Μαρία Σπένσερ από τό
Μπουρντόν τών Ήνωμένων Πολιτειών, παντρεύτηκε στήν πόλη
Νήθ της Ουαλλίας μέ τόν ένδέκατο αύζούγού της. Τό πιο ένδια-
φέρον σ' αύτή τήν ύπόθεση είναι τό ότι ή ήλικία της γυναίκας αυ-
τής, τήν έποχή πού έτέλεσε τόν ένδέκατο γάμο της, ήταν μόνον
44 χρονών.

Κι' αύτό γιάτι πρωτοπαντρεύτηκε όταν ήταν 15 χρονών.

* * *

Έδώ και λίγους μήνες, στήν Άμερική, κάποιος μίστερ Ντριού
παντρεύτηκε κάποια μίσση Μουίρ.
Κι' οι δύο αύζογοι ήσαν ήλικιωμέ-
νοι—ό γαμπρός 82 χρονών κι' ή νύ-
φη 75—και είχαν άρκετη πείρα τού
γάμου. Ό Κ. Ντριού παντρευόταν
γιά έννάτη φορά και ή Μουίρ γιά
δωδεκάτη!...

Άς παρανυμφοι στον γάμο τους
παρέστησαν τα...δέκα παιδιά τους!

* * *

Τόν περασμένο χρόνο πέθανε στήν
Βουδαπέστη, σέ ήλικία 89 χρονών,
ένας κύριος όνομαζόμενος Κζού-
κσορ. Ό άνθρωπος αύτός είχε παν-
τρευτή 15 φορές. Πέθανε δέ από τή
λύπη του, έπειδή δέν κατώρθωσε να
κάη γυναίκα του μία ελαστική χή-
ρα, τήν όποιαν υπεραγαπούσε!...

Έξε μέ πτυχτή φωνή κι' άμέσως έ-
σπευσε γιά να τό κλείσει. Μά κα-
θώς έσκυβε γιά να τραβήξη τά
παντζούρια, ή Στέλλα με μία αθ-
όρημη σκέφι αυτοσυνηρήσεως
ώρμησε άπάνω στον δολοφόνο, τόν
άρπασε από τά πόδια και τόν έ-
σπρωξε έξω από τό παράθυρο. Μιά
στιγμή διέκρινε τά παραμορφώμενα
από τή φρίκη χαρακτηριστικά του,
τά χέρια του πού μάταια ζητούσαν
ένα στήριγμα, και σκέπασε τό πρό-
σωπό της μέ τά χέρια της γιά να
μη ίδη, να μην άκούση τόν ήχο τού
σώματος, καθώς τοσκίζονταν κάτω,
στο πλακόστρωτο της αούλης.

Πέρασαν άρκετές ώρες, ώπου
ή Στέλλα ν' άποφασίση να κατεβή
στο δωμάτιο τού γιατρού. Ό κα-
θηγητής κοιμόταν τώρα ήσυχά...

Τότε ή άδελφή Τσέρρυ πηγε κι'
άνοιξε ένα-ένα τά παράθυρα, άφί-
νοντας τό πρώινό, δροσερό άεράκι
να μη έλευθερα μέσα στα δωμά-
τια, ένα ή πρώτες ακτίνες τού ή-
λιου έδιωχναν όριστικώς τόν νυχτε-
ρινό έφιάλητ!...

Μιά σκιά, ή σκιά τού δολοφόνο, διαγράφηκε στον άπέναντι τοίχο...